

medio angulato (rostrum rudimentario), spina triangulari triangulari acuta. Antennæ ut in T. inermi. Branchiarum solummodo septem paria, in primo pedum pari nullis, in postremo maximis. Branchiæ e ramis binis brevibus arcuatis constant, serie singula eorum in paribus sex articulis simplicium, in pari postremo pinnatorum seu cirris secundariis ornatorum obsitis.

Ved nærværende Leilighed tillader jeg mig endvidere at anmelde og forevise en anden ny Art af Thysanopoda, som jeg, desværre kun i et eneste Exemplar, fandt svømmende nær ved Søens Overflade ved Messina. Jeg har benævnt den

3. Thysanopoda apiops Sars (nomen ex avro, pyrum, et $\omega\psi$, oculus, formatum). Den udmærker sig ved første Øiekast fra samtlige for nævnte eller alle hidtil bekjendte Arter ved dens overordentlig korte Cephalothorax, som kun udgjør mellem en Fjerde og Femtedeel af Kroppens Totallængde, ved dens store Pandehorn (rostrum), som udgjør en Trediedeel af Cephalothorax's Længde, og som er triangulært, ovenpaa fladt eller noget indhulet, med en smal Kjøl efter Længden paa dets bageste Deel og et lidet Stykke af Cephalothorax, samt stærkt tilspidset mod den forreste Ende, der er noget opadbøjet og naaer fremtilt foran Øinens forreste Ende; endvidere ved den betydelige Længde af de inderste Antenners tykke cylindriske Stilk, som overgaaer noget Længden af Cephalothorax, men fremfor Alt ved Øinens Størrelse og afvigende Form. Disse Organer, som hos alle Arter af Slægten ere store, have her en ganske overordentlig Størrelse, nemlig næsten en Trediedeel af Cephalothorax's Længde, og træde langt frem foran og udover Siderne af dette. Øiestilkene ere temmelig tynde, Øiebøllet derimod overordentlig stort og ikke, som sædvanligt, kugledannet, men skjævt afstudsset

Sars, M. 1857. "Antheacheres Duebenii Sars, nov. gen. & spec." Nyt Magazin for Naturbidensk. 17: 113-226.

5685

paa dets forreste udadvendte Ende, idet Cornea, som er krantuleret med stærkt convexe Facetter, er pæreformig, saaledes at dens bredere Deel vender nedad mod Bugsiden og den smalere opad mod Rygsiden. — Dyrets Farve er hvid og temmelig gjennemsigtig, Øinene med mørk rødbrun Cornea. — Ogsaa i flere andre Henseender viser denne nye Art, som idøvrigt staaer meget langt fra den paa samme Localitet fundne T. Krohnii, Afvigelser fra alle de andre hidtil bekjendte Arter af Slægten. Den vil udførligere blive beskrevet og afbildet i mine Reisebemærkninger fra Italien. Imidlertid gives foreløbig følgende Diagnose:

Thysanopoda apiops.

Cephalothorax quartam ad sesquiquintam totius corporis partem longitudine æqvans; rostrum frontali triangulari acuto, tertiam partem cephalothoracis longitudine æqvante. Pedunculus antennarum internarum cephalothoracem longitudine; pedunculi eorum tenuis; Cornea maxima pyriformis, extremitate latiore deorsum, angustiore sursum versa.

4. Derefter foreviste Prof. Sars Exemplarer af en tilforn bekjendt, men for den norske Fauna ny Krebsdyrtform, nemlig Calocaris Macandrewi Bell. Denne ved sine rudimentære, Pigment og Cornæ ganske manglende, Øine mærkværdige, Dybvandskrebs er hidtil kun fundet ved Kysten af Irland paa det betydelige Dyb af 180 Favne; ved den norske Kyst er den fundet i Christianiafjorden af Hr. Asbjørnsen paa Haahausdybet paa 100—140 Favnes Dyb og af Annelderens ved Bollærene paa 50—70 Favnes Dyb.

5. Antheacheres Duebenii Sars, nov. gen. & spec. Denne mærkværdige parasitiske Krebsdyrtform blev først opdaget af M. von Düben ved Christiansund, men, saavidt mig bekjendt, er Intet videre derom bekjendtgjort

M. Sars 1857

end et Par Ord af Opdageren i hans Boretning om hans Fund til det svenske Academi for Aaret 1843. Den er af mig tvende Gange fundet i Nærheden af Manger ved Bergen; men desværre under Omstændigheder, som ikke tillode en nøiere Undersøgelse i levende Tilstand; og uagtet jeg til forskjellige Tider har dissekeret mangfoldige Individuer af *Anthea Tuediæ* Jonst., det Polypdyr, hvori den lever som Parasit, har jeg dog aldrig truffet den oftere. Den synes nemlig (i det mindste forholdt det sig saaledes i de tvende ommeldte Tilfælde) kun at forekomme hos de største Individuer af *Anthea* fra de store Dyb af 2—300 Favne. Efterfølgende Beskrivelse er derfor kun grundet paa Undersøgelser af Exemplarer i Spiritus.

Denne Parasit forekommer hos *Anthea Tuediæ* indsluttet i kugleformige, af en gjennemsigtig Hud dannede Sække af en Hasselnøds Størrelse, som sidde fast til Mesenterialskelevæggene nær ved Mavesækkens nederste aabne Ende. Under lignende Omstændigheder fandt ogsaa Will (Archiv für Naturgesch. 1844 pag. 337 Tab. 10 Fig. 1—9) den af ham opdagede *Staurosona*, som staaer meget nær ved vort her omhandlede Dyr, hos den middelhavske *Anthea cereus*, dog med den Forskjel, at han kun fandt en eneste Parasit i en saadan Sæk, medens der hos *Anthea Tuediæ* ofte forekommer en Mængde deri.

Jeg fandt i enhver Sæk altid to Former af disse Dyr, af hvilke den ene saabenbart var Hunnen, da de største Individuer af denne Form bare Eggesække, medens de mindre vare uden saadanne; den anden Form, som ikke opnaaer hiins Størrelse, men dog bliver betydeligt større end de mindste iagttagne Hunner, var altid uden Eggesække, og maa af denne som af andre Grunde, som nedenfor skulle anføres, antages for Hannen. — Hunnerne vare i alle iagttagne Tilfælde altid mindre talrige end Hannerne. Saaledes fandtes f. Ex. i en Sæk engang 3 Hunner, af hvilke 1 stor med Eggesække, 2 smaa uden saadanne, og

5 Hanner af forskjellig Størrelse; en anden Gang 2 voksne Hunner med Eggesække; flere yngre Hunner, og endnu flere Hanner, o. s. v.

Hunnerne syntes altid at ligge løse indeni Sækkens af en slimmet Materie opfyldte Hule, hvorimod Hannerne vare stærkt fæstede til Sækkens Hud formodet derved Krogfodder, som senere skulle omtales.

Vi ville først beskrive Hunnen.

Kroppen var hos de største Exemplarer $\frac{1}{2}$ " lang og $\frac{1}{4}$ " bred paa det bredeste eller paa 2det og 3die Segment. Den er næsten trind, dog paa dens forreste Halvdeel noget fladere paa Ryggen, og bestaaende af 8 ved temmelig dybe Indsnøringer afdeelte Segmenter, som dog ikke ere bevægelig forbundne; de 3 forreste ere de bredeste, de øvrige aftage bagtil i Brede, det bageste er længst og smalest af alle samt conisk tilspidset imod den ydre Ende, som er krumt opadbøjet. Det forreste Segment eller Hovedet er mere fladt end de følgende, ikke fuldt saa bredt som andet Segment, og fortil efterhaanden smalere, saa at det næsten bliver trekantet med fremragende tilrundet Forende eller Pandespids. Den nedenunder midtpaa beliggende, ikke synderlig tydelige Mund er omgivet af adskillige Knuder, som tildeels vise Antydninger til Lede, og som synes at være rudimentære Antenner og Mundvedhæng.

Forrest sidder nemlig nedenunder paa hver Side af Pandespidsen en liden rund eller lidt aflang Knude, og tæt bag den en dobbelt saa lang og af 2 runde, iøvrigt slet ikke bevægelige Led, af hvilke det ydre er mindre end Basalleddet, bestaaende Knude, og endelig bag denne en mere cylindrisk, der synes at sidde paa den ydre Ende af en tykkere paatværs liggende langagtig Knude, som med sin indvendige Ende ligger umiddelbart paa Siden af Munden. Foran Munden findes paa Midtlinien en uparret rund Knude (Overløben?) og bagtil en mindre tydelig lignende (Underløben?) paa Grændsen af Hovedet og det følgende

Segment, og endelig paa hver Side af den sidste an noget mindre Knude. Alle disse Knuder ere formodentlig rudimentære Mundvedhæng, med Undtagelse af de 2 forreste Par, som turde være Antenner.

Andet og tredje Segment have paa hver Side af Bugen et stort tvegrenet Vedhæng, som maa betragtes som en Fod, endskjønt det er af samme lidet böielige og uleddede Beskaffenhed som Mundvedhængene. Enhver af disse Fødder, af hvilke de paa tredje Segment ere noget større end paa andet, eller omtrent en Trediedeel af Kroppens Længde, kan antages at bestaae af 2 Led, idet nemlig begge dens Grene, som ere forvoxne med hinanden ved deres Rod, sidde paa et fælleds rundagtigt Grundled, hvilket paa den udadvendte Side eller nærmest Ryggen er forsynet med en temmelig stor cylindrisk-conisk Knude. Selve Grenene ere cylindriske, böiede i Bueform først nedad og bagud og dernæst opad mod Rygsiden, og blive efterhaanden smalere imod den ydre tilrandede Ende. Den indvendige Gren er en Trediedeel længere end den udvendige. Siderne af andet, tredje og fjerde Segment gaae ud i en rund Knude, som er forholdsvis størst paa fjerde Segment.

Fjerde og femte Segment vise tværtintet Mærkeligt; de ere begge uden Vedhæng. Derimod er sjette Segment udmærket ved 2 temmelig lange, cylindriske, i den ydre Ende smalere Vedhæng (af Form og Længde omtrent som den indvendige Gren af tredje Segments Extremiteter), hvilke udgaae hver fra sin Side af Segmentet tæt ved Ryggen og böie sig bueformig bagtil og opad. Syvende Segment er uden Vedhæng ligesom ogsaa det ottende eller bageste, hvilket er smalere (omtrent $\frac{1}{2}$ bredt) end det foregaaende, men omtrent 4 Gange saa langt, cylindrisk, smalere imod den ydre Ende og bueformig opadböiet eller af samme Form og Længde som de 2 Sidevedhæng paa sjette Segment. Paa Enden af dette Segment findes Gathoret.

Paa hver Side af det syvende Segment nærmere Bugensiden og ved dets bageste Rand er en Eggosæk befestet ligesom hos Lernærerne. Disse Eggosække, som kun forefandtes hos de voxne, $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ lange Individuer, ikke hos de mindre, ere tykke, ikke synderlig lange (omtrent som Dyrets halve Længde), meget smale ved deres Udspring, forresten cylindriske og glatte med smalere og tilrundet ydre Ende. De ere altid böiede i en Bue eller Halvcirkel først udad og bagtil, dernæst indad og fortil. De ere dannede af en tynd hyalin Membran og indeslutte en talløs Mængde overmaade smaa, opak hvide, kugleformige Egg. Fra Eggosækkenes Tilhæftningspunkt af strække de blot rødlige (lys morgenrøde) Eggestokke sig indvendig fortil paa begge Sider af Tarmon.

De mindste af mig fundne Hunner havde en Længde af $\frac{1}{4}$ ". Hos disse vare kun de forreste 3 Segmenter betegnede ved Indsnøringer, men de øvrige utydelige eller endnu ikke adskilte. De lignede saaledes i Kroppens Form mere den nedøfor beskrivendes Hunn, men adskilte sig dog kjendeligt nok fra denne ved Mangelen af Krogfodder under det første Segment og ved Tilstedeværelsen af de fodagtige Vedhæng paa det senere sig udskillende sjette Segment.

Den voxne Hunn er omtrent halvt saa lang som Hunnen, eller $\frac{3}{4}$ ", og forholdsvis meget smalere; knapt $\frac{1}{2}$ " bred. Dens Krop bestaaer kun af 4 tydelige Segmenter, af hvilke de 3 forreste ere dannede som hos Hunnen; men det bageste, som svarer til de 5 bageste hos Hunnen, er længere ($\frac{1}{2}$ Gang saalangt) end de 3 forreste tilsammen, cylindrisk, ved Basis ikke meget smalere end de forreste, og efterhaanden mere og mere smalt imod den ydre opad krummede Ende.

Første Segment (Hovedet) har lignende knudeformige rudimentære Vedhæng som hos Hunnen, men er udmærket ved Tilstedeværelsen af et Par stærke Krogfodder (Maxil-

lipedes) nedenunder bag ved Munden. Disse Fødder, som omtrent ere halvt saa lange som andet Segments Vedhæng, have en lysegul Farve og ere faste og hornagtige, medens alle Dyrets øvrige Dele ere temmelig bløde og hvide. De bestaa af 2 meget tydelige Led, et kort og tykt Grundled, paa hvis ydre Ende sidder en tyndere og længere, krumt indad og bagtil bøiet, i Enden spids Krog, eller Hage. Det er med disse Krogfødder at Hannen, ligesom hos Lernæderne, klamrer sig fast, og det meget stærkt, til Væggen af den Sæk, hvori den lever som Snyltedyra.

Andet Segment afviger fra samme hos Hunnen derved at dets fodagtige Vedhæng ere simple med en enkelt Gren, som er temmelig kort, tynd og stærkt tilspidset paa den ydre Ende. Tredie Segments Vedhæng have derjmod, ligesom hos Hunnen, 2 Grene, af hvilke den indre er forholdsvis længere end hos hin, og dobbelt saa lang som den ydre.

Gjennem Kroppens hvide temmelig gjenneusigtige Hud skinner et opakt hvidt, tyndt, traadformigt, mangfoldigt i Bugter slynget indre Organ, Sædstokken, som strækker sig paa begge Sider af Tarmen fra andet Segment indtil halvt ind i det bageste Segment, og som aabner sig et kort Stykke bag Basis af dette nedenunder paa hver Side med en flaskeformig udvidet Deel (Sædblære?). At nu dette Snyltedyra hører til Ordenen Parasita blandt Crustaceerne, og nær ved Lernæderne, er vel utvivlsomt; ligesom og at det staaer meget nær ved Slægten *Staurosoma* Will. Denne sidste synes imidlertid at afvige fra vort Dyr ved Mangelen eller den ringe Udvikling af Hovedets Vedhæng, de kun af en enkelt Gren bestaaende fodformige Vedhæng paa andet og tredie Segment hos Hunnen (Will synes ikke at have iagttaget Hannen; thi han antager en hermaphroditisk Beskaffenhed hos de af ham undersøgte med Æggesække forsynede Individuer, som aabenbart vare Hunner), ligesom og ved Hunnens lange, tynde, traadformige og slyngede

Æggesække. Mærkværdig er hos vort Dyr Hannernes betydelige Størrelse, hvilke ellers hos Lernæderne i Almindelighed ere overordentlig smaa.

Genus: Antheacheres Sars).*

Foemina: Corpus oblongum, fere teres, in parte anteriore paululum depressum, ex octo segmentis breviusculis convexis immobilibus compositum, tribus anterioribus, cæterisque versus extremitatem posticam corporis sensim angustioribus, ultimo (cauda) longissimo. Antennæ rudimentariæ nodosæ. Os subtus in primo segmento (capite), appendicibus rudimentariis circumdatum. Segmentum secundum et tertium utrinque ad latera ventris appendice pediformi magna crassa bifida, ramis æqualibus; sextum utrinque ad latera dorsæ appendice pediformi simplice cylindrica arcuata, cæterisque nuda. Anus in extremitate ultimi segmenti. Duæ, velut in Lernæadis, appendices oviferæ, cylindricæ, crassæ, arcuatæ, læves, ad latera segmenti septimi affixæ.

Ma s dimidiam partem foeminæ æqvans, corpore graciliore, e segmentis quatuor composito, tribus anterioribus, latioribus, ultimo angustiore cylindrico postice attenuato et illis junctis longiore. Appendices rudimentariæ nodosæ primi segmenti (capitis) fere ut in foemina; postice ad latera oris duæ appendices pediformes (maxillipedes) cornæ, e duobus articulis immobilibus, articulo basali breviori crasso; terminali tenuiore et longiore, curvato seu uncinato. Segmentum secundum utrinque appendice pediformi simplici brevi apice acuta; tertium appendice longiore bifida, ramo interno (duplo) longiore. Ductus deferens testis subtus utrinque ad basin segmenti ultimi sese aperit.

Species unica: Antheacheres Duebenii Sars.

I Anledning af Prof. Sars's Bemærkninger om Lophogaster's Slægts systematiske Plads, henledte Professor

*) Navnet er dannet af Anthes, en Actinieslægt, og $\alpha\chi\eta\eta\sigma$ besværlig; plagende.